

Тетяна Сивак

доцент кафедри управління проектами
ОРИДУ НАДУ при Президентіві України, к.держ.упр.

АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

У статті проаналізовано передумови становлення системи стратегічних комунікацій в державному управлінні. Подано визначення стратегічних комунікацій в сучасній науково-практичній сутності. Встановлено роль і значення стратегічних комунікацій як комплексного інструментарію державного управління в умовах актуалізації нових викликів інформаційно-комунікаційному простору, механізму їх формування та розвитку, наголошено на необхідності визначення суб'єктів стратегічних комунікацій та об'єднанні розрізаних інформаційно-комунікаційних елементів в єдину, несуперечливу, вертикально інтегровану систему і створення єдиного керованого центру вироблення смислів, меседжів та наративів, концепцій доктрин і практик державного управління. Визначено перспективи діяльності органів державного управління щодо становлення та розвитку повноцінної дієвої системи стратегічних комунікацій в Україні, які зводяться до необхідності формування єдиної цілеспрямованої державної інформаційно-комунікаційної політики, здатної адекватно реагувати на інформаційно-психологічні загрози та сприяти формуванню міжнародного іміджу України.

Ключові слова: стратегічні комунікації, система стратегічних комунікацій в державному управлінні, державна інформаційно-комунікаційна політика.

Tetiana Syvak

associate Professor of the Department of Project Management,
ORIPA NAPA under the President of Ukraine, PhD in Public Administration

ANALYSIS OF THE PREREQUISITES OF STRATEGIC COMMUNICATIONS SYSTEM FORMATION IN PUBLIC ADMINISTRATION

The article analyzes the prerequisites of a of strategic communications system formation in public administration. The relevance of the mentioned problems is determined by the objective nature of systemic changes in Ukraine, democratic essence of social changes caused by a significant transformation of the world geopolitical configuration and a significant complication of social relations at both the international level and at the state, immediately actualized the search for new forms, techniques and technologies of communication interaction. Modern social relations stipulated the necessity of the search for new methodological tools by which the organization of coordinated interaction of public administration subjects and civil society institutions on goal-setting, forecasting, planning and programming of socio-economic development will be possible.

The purpose of the article is to sound the need for a comprehensive system of strategic communications in Ukraine and the analysis of strategic regulations that actualize the feasibility of using the strategic communications technologies in public administration, which will perform qualitative response to the new challenges of our time in the most important spheres of life, will be considerable leverage for authorities in building a strong, intelligent and efficient state.

The article provides with the definition of strategic communication in the modern scientific nature and it is proved strategic communications have different semantic meaning and practical application in the Government activities, the business processes and in the military sphere. The role and importance of strategic communications as an integrated tool of public administration in terms of updating the new challenges of information and communication space, their formation mechanism and development is established. The necessity of defining the strategic communications and bringing together disparate information and communication elements into a single, consistent, vertically integrated system and creation of a single managed center of meanings production, messages and narratives, concepts, doctrines and practices of public administration is emphasized.

Strategic communications is defined as a coordinated and proper use of communicative capabilities of the state, such as public diplomacy, public relations, military ties, information and psychological operations, measures to promote the state goals. The main components of strategic communication are: 1) interactionist unit: public diplomacy; involvement of key leader; media relations with public authorities, public, internal communication; 2) information and psychological unit: informational, psychological, special operations; 3) technical unit: cyber security, confrontation in the electromagnetic space; 4) military unit: unit of the military and civil-military cooperation; documenting events, security operations, measures of active influence.

It is established that strategic communication at the current stage of development should be considered in several ways: 1) as the direction of a united state policy; 2) the direction of training the relevant specialists in strategic communications with the provision of appropriate qualifications in certain areas; 3) as the single expert and analytical center of strategic communications. The article identifies the prospects of public authorities' activities on the formation and development of a complete system of effective strategic communications in Ukraine, which are reduced to the necessity of forming a single

targeted state information and communication policy capable of adequately responding to information and psychological threats and promote a favorable international image of Ukraine.

Key words: strategic communication, strategic communications system in public administration, public information and communication policy.

Татьяна Сивак

доцент кафедри управління проектами управління проектами
ОРИГУ НАГУ при Президенті України, к.гос.упр.

АНАЛИЗ ПРЕДПОСЫЛОК СТАНОВЛЕНИЯ СИСТЕМЫ СТРАТЕГИЧЕСКИХ КОММУНИКАЦИЙ В ГОСУДАРСТВЕННОМ УПРАВЛЕНИИ

В статье проанализированы предпосылки становления системы стратегических коммуникаций в государственном управлении. Дано определение стратегических коммуникаций в современной научно-практической сущности. Установлена роль и значение стратегических коммуникаций, как комплексного инструментария государственного управления в условиях актуализации новых вызовов информационно-коммуникационного пространства, механизма их формирования и развития, отмечена необходимость определения субъектов стратегических коммуникаций и объединения разрозненных информационно-коммуникационных элементов в единую непротиворечивую, вертикально интегрированную систему и создания единого управляемого центра выработки смыслов, месседжей и нарративов, концепций доктрин и практик государственного управления. Определены перспективы деятельности органов государственного управления по становлению и развитию полноценной действенной системы стратегических коммуникаций в Украине, которые сводятся к необходимости формирования единой целенаправленной государственной информационно-коммуникационной политики, способной адекватно реагировать на информационно-психологические угрозы и способствовать формированию международного благоприятного имиджа Украины.

Ключевые слова: стратегические коммуникации, система стратегических коммуникаций в государственном управлении, государственная информационно-коммуникационная политика.

Постановка проблеми

Об'єктивний характер системних змін в Україні, демократична сутність суспільних перетворень, зумовлених значною трансформацією геополітичної конфігурації світу та суттєвим ускладненням суспільних відносин, як на міжнародному рівні, так і безпосередньо в державі, актуалізувала пошук нових форм, способів і технологій комунікаційної взаємодії. Ключовим завданням держави на найближчу перспективу є налагодження та виведення на належний рівень комунікацій як в самих міністерствах, відомствах та між ними, так і комунікації з суспільством в цілому. Нинішні соціальні відносини зумовили необхідність пошуку нового методологічного інструментарію, за допомогою якого стане можливою організація узгодженої взаємодії суб'єктів державного управління та інститутів громадянського суспільства щодо цілепокладання, прогнозування, планування та програмування соціально-економічного розвитку держави. В умовах актуалізації нових викликів інформаційно-комунікаційного простору, дієвим, адекватним та комплексним інструментарієм державного управління виступає система стратегічних комунікацій.

У низці вітчизняних міністерств та відомств вже створено відповідні структурні підрозділи з визначеними завданнями та відповідними компетенціями, працюють радники зі стратегічних комунікацій, експерти, аналітики та фахівці з цього напрямку, зокрема є радник зі стратегічних комунікацій у Президента України, у структурі Міністерства закордонних справ України створено управління публічної дипломатії та ін.

Визначення понять та сутності стратегічних комунікацій в національному державотворенні розглядалися в працях відомих вітчизняних та зару-

біжних науковців: Г. Почепцов, В. Ліпкан, М. Лашкіна, О. Кушнір, А. Баровська, В. Різун, В. Ліпкан, Н. Григор'єва, Ю. Хабермас, Ф. Фукуяма, Ф. Клампіт, Л. Берк, С. Патерсон, Дж. Радтке; теорії комунікації: Г. Почепцов, М. Лашкіна, О. Кучабський та ін.; державна інформаційна політика та публічний діалог: В. Дзюндзюк, О. Крюков, В. Ландсман, О. Радченко, В. Степанов, О. Крутій, С. Соловійов, Н. Грицяк, С. Довгий, Д. Андреев, О. Хижняк, В. Лісничий та ін.; технології стратегічних комунікацій В. Бебик, Є. Федченко, А. Бараніков, А. Санаєв, А. Томовські, Б. Гудал, А. Тресевей, К. Макдоналд; соціальні та масові комунікації С. Квіт, Н. Паніна, Р. Павленко, І. Клименко, С. Остапа, В. Різун та ін. Теоретичні основи інформаційно-комунікаційної демократії та інформаційної політики досліджено С. Довгим, В. Лісничим, В. Бебиком та О. Радченком, В. Дзюндзюком, О. Крюковим, В. Ландсманом. Ґрунтовні напрацювання щодо зазначених питань має Національний інститут стратегічних досліджень, Український інститут національної пам'яті, Інститут телекомунікацій і глобального інформаційного простору, Глобальна організація союзницького лідерства та Інститут масової інформації.

Однак роль і значення стратегічних комунікацій як комплексного інструментарію державного управління в умовах актуалізації нових викликів інформаційно-комунікаційного простору, механізму їх формування та розвитку, визначення суб'єктів стратегічних комунікацій та об'єднання розрізнених інформаційно-комунікаційних елементів в єдину, несуперечливу, вертикально інтегровану систему і створення єдиного керованого центру вироблення смислів, месседжів та нарративів, концепцій доктрин і практик державного управління потребують подальшого наукового дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Вигляд основного матеріалу

↗ Мета статті полягає в аналізі передумов, обґрунтуванні необхідності становлення повноцінної системи стратегічних комунікацій в Україні та дослідженні стратегічних нормативних документів, які актуалізують доцільність використання технологій стратегічних комунікацій в системі державного управління, що виступатиме якісною відповіддю на нові виклики сучасності в найбільш важливих сферах життєдіяльності, стане вагомим важелем для органів влади у побудові сильної, розумної та ефективної держави.

↗ У більшості демократичних розвинених країн світу пошук нових форм і способів досягнення своїх цілей через інформаційний простір триває постійно та полягає в акумуляції внутрішніх ресурсів держави, об'єднанні всіх ключових гравців інформаційної сфери, суб'єктів формування і реалізації державної інформаційної політики з метою здійснення впливу на інші країни в геополітичному просторі. Саме такою відповіддю на виклики сучасності стала поява, введення в науковий і практичний обіг та активне використання терміну «стратегічні комунікації». Варто зазначити, що стратегічні комунікації в діяльності Уряду, в бізнес-процесах та у воєнній сфері мають різне змістовне навантаження та практичне застосування. Загалом в сучасних умовах стратегічні комунікації здебільшого розглядаються як системна комунікація, зорієнтована на встановлення довготривалих взаємозв'язків та відносин між органами влади та суспільством, між державами, між громадянами кількох держав та ін. Однак, відповідно до тих умов, в яких знаходиться наша держава, найбільшого значення стратегічні комунікації мають саме у контексті забезпечення національної безпеки, формування національної ідеї та об'єднання навколо неї громадян України, а також вироблення єдиного підходу до формування національних інтересів, які водночас необхідно розглядати як найбільш сучасну та перспективну форму дій в інформаційному просторі.

В Україні у 2015 р. Воєнною доктриною [16] стратегічні комунікації визначено як скоординоване і належне використання комунікативних можливостей держави – публічної дипломатії, зв'язків з громадськістю, військових зв'язків, інформаційних та психологічних операцій, заходів, спрямованих на просування цілей держави. Тобто це перше нормативно закріплене офіційне визначення поняття «стратегічні комунікації».

Однак, варто зазначити, що вітчизняними фахівцями цей термін було введено в наукову сферу ще у 2008 р. Зокрема, Почепцов Г.Г. визначив наступні ключові характеристики стратегічних комунікацій:

- стратегічні комунікації працюють з майбутнім часовим циклом, в той час як тактичні – з сучасним;
- стратегічні комунікації працюють з об'єктами, які будуть сформовані у визначеній часовій точці, в тому числі завдяки стратегічним комунікаціям, тактичні – з уже наявними об'єктами;
- стратегічні комунікації, трансформовуючи в першу чергу інформаційний простір, результат повинні дати в інших просторах (військовому, дипломатичному, економічному, соціальному);
- стратегічні комунікації діють з урахуванням діяльності опонента / противника, у ряді випадків намагаючись управляти його діями;

- стратегічні комунікації направлені на вузькі цільові групи, які здатні внести зміни в потрібні типи об'єктів [5, с. 12-13].

Стратегічні комунікації, відповідно до першого в Україні словника зі стратегічних комунікацій, який було видано у 2016 р., мають п'ять ключових складових, що об'єднують, координують, активізують і використовують ресурси та можливості державного управління, маркетингу, журналістики, соціології, психології, бізнесу й реклами:

1) скоординовані урядом держави зусилля, спрямовані на розуміння цільової аудиторії з метою створення, зміцнення та збереження сприятливих умов для просування національних інтересів, політики та цілей держави через використання узгоджених концепцій, стратегій доктрин і програм, планів, тем, меседжів і продуктів, поєднанні та синхронізовані з діями усіх елементів національної могутності;

2) скоординоване використання комунікативних можливостей інституціональної структури – публічної дипломатії, зв'язків із громадськістю, військових зв'язків, інформаційних та психологічних операцій, заходів, спрямованих на просування цілей держави тощо;

3) скоординовані дії, повідомлення, зображення, призначені для інформування, впливу, або переконання цільової аудиторії з метою просування та реалізації національних інтересів відповідно до національних цінностей;

4) стратегічна взаємодія та взаємовплив в інформаційному середовищі між окремими суб'єктами (державними чи призначеними для виконання державних цілей), що полягає у всебічному залученні можливостей кожного окремого компонента системи стратегічної комунікації у комплексі або відокремлено, спрямоване на досягнення спільної мети;

5) процес інтеграції досліджень сприйняття аудиторії та заінтересованих сторін (стейкхолдерів) і врахування отриманих результатів під час реалізації політики, планування та операцій на кожному рівні; спрямування за одним вектором безлічі різних видів діяльності (наприклад, політичний процес, зв'язки з громадськістю, інформаційні операції тощо), кожна з яких справляє вплив на підтримку національних цілей. Стратегічні комунікації по суті означають обмін (тобто під час спілкування) смислами/ідеями на підтримку національних цілей (тобто стратегічно). Для цього процесу слухання є таким же важливим, як і транслявання [3, с. 350–351].

На необхідності запровадження технологій стратегічних комунікацій, як дієвого інструменту вдосконалення системи державного управління відповідно до суттєвих трансформацій в інформаційно-комунікаційному середовищі та реалізації реформи комунікативної діяльності держави, формуванні міжнародного іміджу та забезпеченні кібернетичної безпеки, наголошено у ряді стратегічних державних документів, що було ухвалено протягом 2014-2016 років. До найголовніших з тих, що декларують необхідність введення нової дієвої системи стратегічних комунікацій, відноситься Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», де у формулюванні десятого пріоритету визначено: «...програма популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі фокусуватиметься на забезпеченні інституційної

спроможності для здійснення міжнародних стратегічних комунікацій» [14].

У Щорічному посланні Президента України до Верховної Ради, 3 пункт 9 Розділу присвячено стратегічним комунікаціям, зокрема наголошено на необхідності здійснення інформаційно-психологічних операцій, зміцнення міжнародного іміджу України, використанні дієвих інструментів та технологій публічної дипломатії і окремо підкреслено ключову роль стратегічних комунікацій в реалізації реформи комунікативної діяльності держави та забезпеченні кібернетичної безпеки [1];

Угода про Асоціацію з Європейським Союзом, ратифікована Законом України від 16.09.2014 р. №1678-VII, зокрема Гл. 14 «Інформаційне суспільство» передбачає здійснення комплексу заходів щодо розвитку інформаційного суспільства, поліпшення інформаційної безпеки та покращення комунікацій з громадськістю і бізнес-структурами, а також передбачає імплементацію національних стратегій інформаційного суспільства, розвиток всеохоплюючої нормативно-правової бази для електронних комунікацій і розширення участі України у дослідницькій діяльності ЄС [11].

Постанова Верховної Ради України від 31.03.2016 р. № 1073-VIII «Про рекомендації парламентських слухань на тему: «Реформи в галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України» визначає інформаційно-комунікаційні технології одним з найбільш важливих чинників стимулювання економічного зростання та розвитку громадянського суспільства, зайнятості населення, розширення конкуренції і, як наслідок, сприяння подоланню «цифрового розриву». Саме рівень технологічного розвитку визначає не лише економічний потенціал країни та якість життя її громадян, а також роль і місце цієї країни в глобальному суспільстві, масштаби та перспективи її економічної та політичної інтеграції з усім світом [4].

Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 рр., в якій пріоритетами щодо стратегічних засад реформування визначено комунікаційний супровід реформи державного управління. У розділі «Стратегічне планування, формування і координація політики» вирішальним визначено один з аспектів стратегічних комунікацій – інформування громадськості про майбутні зміни, а також залучення великої кількості суб'єктів вироблення політики, забезпечення чіткої їх координації, комунікації, та, як наслідок, взаємодії у створенні інформаційних мереж та використання сучасних технологій у діяльності державних органів [9].

На засіданні Національного центру кібербезпеки РНБО України від 7 жовтня 2016 р. актуалізовано необхідність створення активного захисту кібербезпеки України, зокрема щодо захисту інформації в державному секторі і на критично-важливих об'єктах інфраструктури [10].

Планом пріоритетних дій Уряду на 2016 р., затвердженого розпорядженням КМУ від 27 травня 2016 р. № 418-р, зокрема п. 9 визначено реформування урядових і стратегічних комунікацій та комунікаційну підтримку реформ КМУ. Зокрема наголошено, що існуюча система урядових, стратегічних та кризових комунікацій державних органів є неефективною, неповороткою та не відповідає вимогам часу. Крім того, відсутні: послі-

довна комунікація КМУ з населенням щодо реформ; комплексний підхід щодо соціальних інформаційних кампаній; внутрішня комунікація органів влади щодо спільних цілей [8].

Планом пріоритетних дій визначено основну мету щодо розвитку та зміцнення комунікацій – створення прозорої дієвої системи урядових комунікацій, яка сприятиме злагодженню виконанню державних завдань в рамках визначеного порядку денного. Така система успішно сприятиме реалізації комунікації з населенням щодо реформ КМУ, донесенню до населення питань щодо особливостей та специфіки тих чи інших заходів Уряду. Також в рамках підвищення обороноздатності країни передбачається реалізація Дорожньої карти з партнерства України та НАТО у сфері стратегічних комунікацій.

У воєнній сфері, згідно з останньою редакцією Воєнної доктрини України [16], стратегічні комунікації визначено як скоординоване і належне використання комунікативних можливостей держави – публічної дипломатії, зв'язків з громадськістю, військових зв'язків, інформаційних та психологічних операцій, заходів, спрямованих на просування цілей держави. На пріоритетності стратегічних комунікацій у воєнній сфері наголошується в ряді нормативно-правових актів: Указі Президента України № 92/2016 від 4 березня 2016 р. «Про концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» [12]; Указі Президента України № 240/2016 від 6 червня 2016 р. «Про Стратегічний оборонний бюлетень України» [13]; Рішенні РНБО від 27 січня 2016 р. «Про Стратегію кібербезпеки України» [15]; Дорожній карті Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між РНБО та Міжнародним секретаріатом НАТО, підписаної 22 вересня 2015 р. [2].

Відповідно до зазначених документів необхідно здійснити низку заходів, серед яких:

- до кінця 2016 року: Імплементація організаційної структури стратегічних комунікацій для координації комунікаційної активності на стратегічному рівні відповідно до стандартів (принципів) НАТО для підтримки політики стратегічних комунікацій та координації комунікаційної діяльності;

- до кінця 2017 року: Розроблення та запуск пілотних курсів із комунікаційних дисциплін, що інтегровані до загальнодержавної системи підготовки у сфері комунікацій; Розроблення та запуск обов'язкового спецкурсу зі стратегічних комунікацій для керівного та командного складу;

- до кінця 2018 року: Імплементація організаційної структури стратегічних комунікацій для координації комунікаційної активності на операційному та тактичному рівнях відповідно до стандартів НАТО для підтримки політики стратегічних комунікацій;

- до 2020 року: Створення комунікаційних спроможностей на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях, що забезпечують інтеграції та підтримки стратегічними комунікаціями на усіх рівнях планування та впровадження політики у сфері безпеки і оборони.

Останнім часом нового значення набуває внутрішня комунікація, налагодження та виведення на належний рівень взаємодії між ЦОВВ та суспільством. Про останнє свідчать дані незалежної та незаангажованої аналітичної платформи VoxUkraine [6], яка здійснила детальний моніторинг виконання ЦОВВ Програми КМУ

у 2015 р. та визначила, що міністерства змогли виконати лише близько 30% запланованих завдань вчасно. Серед найважливіших провалів міністерств, які суттєво гальмують процеси реформування, та є майже загальними для всіх – це відсутність, або низький рівень комунікації як в самих міністерствах і відомствах та між ними, так і комунікації з суспільством в цілому.

Також за результатами аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, виділених Міністерству інформаційної політики України на забезпечення інформаційного суверенітету України та функціонування державних інформаційних ресурсів [7] було встановлено, що за два роки діяльності Мінінформполітики не було виконано: не розроблено і не затверджено Стратегії розвитку інформаційного простору України; розроблено, але не затверджено Проект Концепції інформаційної безпеки України; не сформована дієва система реагування на інформаційно-психологічні загрози; у світовому інформаційному просторі бракує об'єктивної та актуальної інформації про Україну; та найголовніше – відсутня єдина цілеспрямована державна інформаційно-комунікаційна політика. Також суттєвою перешкодою на шляху до формування та реалізації єдиної політики в інформаційній сфері є те, що функції з управління нею розпорешені щонайменше між десятима державними інституціями та ін.

Підкреслюючи актуальність визначеної проблеми наукового дослідження наголосимо, що стратегічні комунікації, як напрям державного управління, на даному етапі історичного розвитку доцільно розуміти як узгоджене та скоординоване Урядом держави можливості інституціональної структури та інститутів громадянського суспільства, спрямовані на розуміння цільової аудиторії з метою створення, зміцнення, збереження та розвитку сприятливих умов для просування, з урахуванням національних цінностей, легітимованих національних інтересів, політики та цілей держави через використання узгоджених концепцій, стратегій, доктрин і програм, планів, тем, меседжів, смислів, наративів і продуктів, поєднаних та синхронізованих з діями, можливостями, спроможностями та потенціалом усіх елементів системи державного управління.

Ключові проблеми створення системи стратегічних комунікацій полягають у нормативно-правовій і структурно-функціональній площині. Станом на 2016 р. відсутні офіційні документи, які визначають статус стратегічних комунікацій, державну політику щодо них, а також лише частково сформований організаційний механізм, який і має стати основою для системи стратегічних комунікацій в Україні. В умовах реалізації низки стратегічних документів та програми розвитку України «Стратегія-2020» основним завданням державного управління є популяризація України у світі, просування інтересів України у світовому інформаційному просторі, забезпечення інституційної спроможності для здійснення міжнародних стратегічних комунікацій, реалізація реформи комунікативної діяльності держави та забезпечення кібернетичної безпеки.

Основними складовими елементами системи стратегічних комунікацій виступають:

1) інтеракціоністський блок: публічна дипломатія; залучення ключового лідера; зв'язки зі ЗМІ, з органами державної влади, з громадськістю, внутрішня комунікація;

2) інформаційно-психологічний блок: інформаційні, психологічні, спеціальні операції;

3) технічний блок: кібернетична безпека, протиборство в електромагнітному просторі;

4) військовий блок: блок військового та цивільно-військового співробітництва; документування подій, безпека операцій, заходи активного впливу.

Стратегічні комунікації доцільно розглядати в кількох аспектах: 1) як напрям єдиної державної політики; 2) як напрям підготовки відповідних фахівців зі стратегічних комунікацій з наданням відповідних кваліфікацій у визначеній сфері; 3) як єдиний експертно-аналітичний центр стратегічних комунікацій.

Реалізація даних завдань сприятиме формуванню керованого якісного комунікаційного простору публічного управління для забезпечення потреб органів влади та інститутів громадянського суспільства в експертно-аналітичному забезпеченні та супроводженні прийняття суспільно значимих управлінських рішень. Механізм досягнення даних завдань виступатимуть аналіз проектів державних політик та підготовка пропозицій стосовно їх реалізації, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Реалізація комплексної стратегії розвитку національної системи стратегічних комунікацій в Україні допоможе керівництву країни у створенні єдиного керованого центру вироблення смислів, меседжів та наративів, концепцій доктрин і практик державного управління, в цілому сприятиме підвищенню ефективності управління динамічними соціальними системами. Реалізація стратегічних комунікацій створює для Президента України непересічну можливість до об'єднання розрізнених елементів в єдину, несуперечливу, вертикально інтегровану систему. Реалізація даної системи стратегічних комунікацій виступатиме якісною відповіддю на нові виклики сучасності в найбільш важливих сферах життєдіяльності, стане вагомим важелем у побудові сильної, розумної та ефективної держави. Перспективи діяльності органів державного управління щодо становлення та розвитку повноцінної дієвої системи стратегічних комунікацій в Україні зводяться до необхідності формування єдиної цілеспрямованої державної інформаційно-комунікаційної політики, здатної адекватно реагувати та впливати на інформаційно-психологічні загрози і сприяти формуванню міжнародного іміджу України.

Література.

1. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році». – К. : НІСД, 2016. – 688 с.
2. Дорожня карта Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між РНБО та Міжнародним секретаріатом НАТО, підписаною 22.09.2015 р. – [Електронний ресурс]. – режим доступу : http://mfa.gov.ua/mediafiles/sites/nato/files/Roadmap_Ukr.pdf
3. Ліпкан В.А. Стратегічні комунікації : словник / Т. В. Попова, В.А. Ліпкан / за заг. ред. В.А. Ліпкана. – К. : ФОРМ О.С. Ліпкан, 2016. – 416 с.

4. Постанова Верховної Ради України від 31.03.2016 р. № 1073-VIII «Про рекомендації парламентських слухань на тему: «Реформи в галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України» – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1073-19>

5. Почепцов Г. Г. Стратегічні комунікації: стратегічні комунікації в політиці, бізнесі та державному управлінні : навч. посіб для студ. і аспір. / Г. Почепцов. – К. : Альтерпрес, 2008. – 216 с.

6. Рік роботи Уряду: оцінка від VoxUkraine : 08.01.2016 р. – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://voxukraine.org/2016/01/08/rikroboty-uryadu-otsinka-vid-voxukraine-ua>. – Заголовок з екрану.

7. Рішення Рахункової палати України від 08.11.2016 р. № 23-2 «Про результати аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, виділених Міністерству інформаційної політики на забезпечення інформаційного суверенітету України та функціонування державних інформаційних ресурсів» – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.as-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16750264>

8. Розпорядження КМУ від 27.05.2016 р. № 418-р Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2016 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=249104044>

9. Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 рр. ; засід. КМУ від 24.06.2016 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=249140701&cat_id=246711250.

10. Турчинов: Україна должна быстро и эффективно реагировать на киберугрозы : Интерфакс Украина ; 07.10.2016 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://interfax.com.ua/news/general/375011.html>. – Заголовок з екрану.

11. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої : ратиф. Законом України від 16.09.2014 р. № 1678-VII. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page.

12. Указ Президента України від 04.03.2016 р. № 92/2016 «Про концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/92/2016>.

13. Указ Президента України від 06.06.2016 р. № 240/2016 «Про Стратегічний оборонний бюлетень України» – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137>.

14. Указ Президента України від 12.01.2015 року № 5/2015 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.

15. Указ Президента України від 15.03.2016 р. № 96/2016 «Про Рішення РНБО від 27 січня 2016 р. «Про Стратегію кібербезпеки України» – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/96/2016>.

16. Указ Президента України від 24.09.2015 р. № 555/2015 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 р. «Про нову редакцію Воєнної доктрини» – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>.